



Štev. 1.—XXIX.

September 1927.

Pastir.

Mukanje krav in zvončkov žvenkljanje
malih, velikih v planini zeleni;
zdolaj pokojno vsa vas še spi,
starka bolehná le v postelji bdi,
molek prebira . . .

Zakukurika mogočno petelin,
miru oznanja dan.
Na vzhodno stran
žari že nebo,
in čisto zlato
po vrhéh zablesti:
pozdravljen, ti beli dan!

In kakor vkopan
pastir po vrhéh se ozira,
jih šteje cekine, prebira
cekine gorá — jagode molka:
molitev jutranja.

Ko v dolu pozvanja
k molitvi zvon,

v planini pastir že
opravil je mašo
v hramu najlepšem,
ki zidal ga Bog.

Vsa naokrog
višava — molitev:
gore so — sveče,
večna luč — solnce,
strežniki — čreda
k daritvi pozvanja,
pevski zbor ptičkov
se k nebu poganja,
pastir — svečenik. —

Vsa naokrog
višava — molitev,
vse naokrog
je božja daritev . . .

Andrej Rapè.

